

Kristina Kastnerová

To v Praze byl jednou nějaký Mestek, co natrefil na sirénu a vystavoval ji za závěsem na Havlíčkově třídě na Vinohradech. V tom závěsu byla díra a v tom příšeří mohl každý vidět kanape, takový úplně obyčejný, a na něm uhnížděnou ženušku ze Žižkova.

Kolem nohou měla ovázanou zelenou gázu na způsob ocasu, na rukách rukavice a k nim připevněné ploutve z lepenky, taky zelené, a na zádech měla přidělané takové kormidlo se špagátem.

Komu ještě nebylo šestnáct, dovnitř nesměl, a ti, kterým šestnáct už bylo a zaplatili vstupné, říkali že to, co na tom opravdu stálo za to, byl ohromný sirénin zadek, na kterém bylo napsáno „nashledanou!“. Prsa ale nic moc nebyly. Plandaly jí až u pupíku jako nějaké opotřebované šlapce.

Michaela Muroňová

Kdysi žil v Praze nákej Mestek a ten vobjevil mořskou pannu, kerou ukazoval na Havlíčkově třídě na Vinohradech za záclonou. V tej zácloně byl otvor a každej moh v takovém šeru vidět ouplně vobyčejný kanape, na kerým se roztahovala jedna ženská z Žižkova. Nohy měla vobalený v zeleným gázu, což měl bejt jako vocas, a na rukách rukavice, na kerejch měla přivázaný ploutve z kartónu, taky zelený, a na zádech špagátem přidělaný jakýsi kormidlo. Mladší šestnácti let tam nemohli a všeci, kerejm už šestnáct bylo a keří platili vstup, říkali, že jediný pěkný pokoukáníčko bylo na vohromný pozadí tej mořskej panny, na kerým byl nápis „na shledanou“! Pokud jde vo prsa, tak to nic. Měla je vytahaný až k pupku jako náká sešlá vochechule.

Adéla Tupcová

Toho času býval v Praze nákej Mestek a ten jednou objevil mořskou pannu a ukazoval ji skovanou za plentou na Havlíčkově třídě na Vinohradech. Ve plentě byl ale otvor a každej tam moh nakouknout a říkalo se, že tam v takovém příšeří bylo úplně vobyčejný kanape a na něm rozcapená náká žižkovská šťabajzna. Nohy měla zafačovaný do zelenej látky, jakože vocas, na rukách rukavičky a na nich ploutvičky z papíru, taky celý zelený, a na hrbu

špagátem přivázaný takový kormidýlko. Mládež pod šestnáct let tam nesměla a všeci, co jim bylo nad šestnáct a vstupný začalovali, si pochvalovali, jak měla ta mořská panna ohromnou zadnici, a že na ní stálo „Na shledanou“. Proti jejím ňadrům to ale bylo úplný nic. Ty měla vykajdaný až na pupek jak ňáká zchátralá běhna.

Zuzana Holcmanová

Tehdy žil v Praze jistě Mestek. A ten vobjevil mořskou pannu, kterou vystavoval za plentou v Havlíčkově ulici na Vinohradech. Každý mohl škvírou v tej plentě vidět, jak bych tak řekl, v pološeru gauč a kdovíco ještě, a na tom gauči se rozvalovala ta místní žižkovská dámička. Nohy měla vomotaný zelenou látkou, což mělo představovat vocas. Na rukou měla rukavice, na kterejch měla přidělaný ploutve z papíru, samozřejmě taky zelený. Na záda ji provázkem přiděli jakýsi kormidlo. Zákaz vstupu tam měli ti, co jim ještě nebylo šestnáct a těm, co už šestnáct bylo, a zaplatili vstupný, se nejvíc líbil její vobrovskej zadek, kde měla napsáno „Na shledanou!“. Prsa neměla nic moc, měla je vošoupaný jak kdejaká běhna a vytáhlý až k pupku.

Tereza Kutáčová

To byl takhle v Praze nějaký Mestek, kterej prej objevil mořskou pannu a ukazoval ji za plentou v Havlíčkově ulici na Vinohradech. V tý plentě byla díra a tou se každej mohl podívat dovnitř, kde bylo úplně obyčejný kanape a na tom kanapi se rozvalovala jedna ženská ze Žižkova. Nohy jí omotali zelenou gázou, to mělo představovat ocas a na rukou měla rukavice, kam jí přidělali ploutve z kartonu, taky zelené a na záda jí provázkem přivázali něco jako kormidlo. Vstup byl zakázán mladším šestnácti let a ti co už šestnáct měli a zaplatili vstupné říkali, že nejlepší na tom bylo, že mořská panna měla zadek jako vzducholod'! A prsa? Darmo mluvit, to byly prsa sešlý děvky, visely jí až k pupku.

Michaela Kozumplíková

To svýho času žil v Praze nějaký Mestek a ten kdesi objevil mořskou pannu a ukazoval ji za závěsem v Havlíčkově třídě na Vinohradech. Jenže ona vám v tom závěsu byla díra, takže se

každej moh kouknout dovnitř a tam v tom pološeru zmerčit kanape, úplně obyčejný, a na něm rozvalenou pořádnou matrónu ze Žižkova. Nohy měla obalený zelenou gázou, to měl bejt jako ocas, na rukách navlíklý rukavice s papundeklovejma ploutvičkama, taky zelenejma, a na zádech špagátem přidělaný jakýsi kormidlo. Mládežníci do šestnácti let tam měli vstup zakázanej, ale ti, co už jim šestnáct bylo a zaplatili si vstupný, povídali, jaká že to byla podívaná, protože ta ženská měla zadek jako vrata a na něm nápis „na viděnou!“. Pokud jde o prsa, to stálo za starou belu. Plandaly jí až na pupek jako nějaký utahaný trajdě.

Alžběta Vintrová

Bydlel kdysi v Praze jeden, říkali mu Mestek. A ten někde schrstil mořskou pannu a ukazoval jí pak za plentou na Havlíčkově třídě na Vinohradech. V té plentě byla taková díra a tou prej moh' každej vidět v šeru pár obyčejnejch krámů, kanape a na něm rozvalenou ženskou ze Žižkova. Vomotali jí nohy zelenou gázou, což mělo představovat vocas, a na rukách měla rukavice s přivázanýma lepenkovýma ploutvema, ty byly taky zelený, a na záda jí přidělali kormidlo se špagátkem. Do šestnácti byl vstup zakázán a ty, kterejm už šestnáct bylo a který si to zaplatili, říkali, že nejlepší bylo, že ta mořská panna měla tlustou zadnici a na ní nápis *na shledanou!* Zato prsa měla mizerný. Měla je jak vonošná štětka, visely jí až na pupek.

Andrea Trsová

Toho času žil v Praze nákej Mestek, a ten Mestek si našel mořskou pannu a ukazoval tu pannu za plentou v Havlíčkově ulici na Vinohradech. V tej plentě byla díra a skrz tuhle díru mohl každej v příšeří vidět, abych tak řek, kanape, všechny možný serepetičky, no a takovou pěknou ženskou ze Žižkova, která se na něm válela. Omotali jí nohy nákou zelenou gázou, jako místo ocasu, na rukách měla rukavice, na který jí přidělali ploutve z lepenky, taky zelený, a na záda jí motouzkem přivázali takový kormidlo. Mladším šestnácti let byl vstup zakázán a ty, kterým už šestnáct bylo a zaplatili vstupný, povídali, že ta mořská panna má sice pořádnou zadnici, na který má napsáno „na shledanou“, ale zasejc prsa že nestojí za nic. Měla je jako vysloužilá kurva a visely jí až na pupek.

Marta Augustýnková

To tenkrát žil v Praze nákej Mestek a ten vobjevil mořskou vílu a předváděl ji za plentou na Havlíčkově třídě na Vinohradech. V tý plentě byl votvor a každej moh vidět v polotmě ouplně vobyčejnej divan, na kterým se vyvalovala jedna ženská ze Žižkova. Nohy měla vomotaný zeleným vobvazem, což měl bejt jakože vocas, na rukách měla rukavice a na nich přidělaný ploutve z kartónu, taky zelený, a na zádech měla špagátem upevněný ňáký kormidlo. Vstup byl zakázanej děckám do šestnácti let. Vostaní, kterým už šestnáct bylo a zaplatili si vstupný, pak vytrubovali, že ta mořská panna má velikánskou zadnici s nápisem „Na shledanou!“. Její ňadra nestály za nic. Byly sešlý jak vod nějaký coury a vysely jí až k pupku.

Barbora Jeřábková

Kdysi bejval v Praze jeden, kterému říkali Mestek. Ten našel mořskou panu a ukazoval ji pod plachtou v Havlíčkově ulici na Vinohradech. Jenže v tý plachtě byla díra a každej mohl nakouknout dovnitř. Jak říkali, v šeru kanape, všecko úplně obyčejný a na tom kanapi rozvalená tadle ženská ze Žižkova.

Nohy jí zamotali do zelenýho hedvábí, to měl bejt jako ocas a na rukách měla rukavice, kde měla přidělaný zelený papírový ploutve, a na záda jí dali kormidlo s motouzem.

Komu ještě nebylo šestnáct, tak tam nemoh, ale všichni, kterým už šestnáct bylo a zaplatili vstupný, říkali, že to bylo dobrý, že mořská pana měla obrovskej zadek, na kterým bylo napsáno „nashledanou!“ Ale ty prsa, škoda mluvit. Ty měla vytahaný až na pupek jak sešlá děvka.

Barbora Kašová

To v Praze byl jednou jeden Mestek, a ten objevil mořskou pannu a ukazoval ji za závěsem v Havlíčkově třídě na Vinohradech. V závěsu byla díra, a tou mohl každej nakouknout do špatně osvětlený cimry a vidět tam takovej prachobyčejnej divan, na kterým se válela jedna ženská ze Žižkova. Nohy měla zabalený v zelený gáze, což mělo připomínat ocas, na rukách měla rukavice s přišpendlenýma papundeklovýma ploutvema, který byly taky zelený, a na zádech měla něco jako kormidlo s nějakým provázkem. Mladší šestnácti let sem nesměli a ti

starší, kteří si zaplatili vstup, tvrdili, že na té mořské panně je krásnej hlavně ten její velkej zadek, na kterým bylo napsaný „Nashledanou!“ Ale prsa nestály za nic. Pohupovaly se jí až někde u pupku jak utahaný štětce.